

D'esquerra a dreta: Francisco Toro Reyes, Cristina Martín García, Amadeu Pérez Fontán, Joan Vilaró Comas, Josep Colomer Cantó i Esteban Villá

MALA GESTIÓ

L'actual president de la junta de compensació de la urbanització, Esteban Villá explica que es va crear una junta de veïns i, posteriorment, una junta de compensació que havia de normalitzar la situació però dins d'aquesta junta hi havia el promotor que havia deixat les obres per acabar i gent del seu entorn. Segons explica, es van cometre diverses irregularitats i no es va dur la comptabilitat com s'havia de dur. Dues de les accions que es van planejar en aquesta època van ser construir un dipòsit d'aigua i una xarxa d'enllumenat. El dipòsit, segons explica Villá es va construir en una zona enfonsada de la urbanització que el va fer inservible (els dipòsits cal situar-los en zones elevades perquè l'aigua tingui pressió per baixar a les zones més baixes). Pel que fa a l'enllumenat, 42 veïns van pagar per finançar unes obres que no es van executar. La junta es va dissoldre i va deixar,

segons explica Villá, 17 pessetes en el compte i un deute acumulat de 27.000.000 pessetes.

NOVA JUNTA

Va ser l'any 1990 quan la nova junta de compensació va proposar-se de sanejar els comptes i cobrir les despeses que havia contret l'anterior. L'objectiu era dotar la urbanització de tots els serveis (llum, aigua, clavegueram...) perquè l'Ajuntament en pogués fer la recepció i la urbanització pogués passar a ser una part del nucli de Caldes.

En aquest llarg procés fins ara s'ha treballat pas a pas per regularitzar la situació. Un fet que va ajudar-hi va ser la decisió que va prendre la junta l'any 1990 per tal que el Consell Comarcal de la Selva es fes càrrec de la gestió de les quotes de contribució dels veïns. Això va suposar un avenç important ja que fins llavors només pagaven el 30% dels veïns.

Amb la recaptació es van poder començar a fer obres com fer arribar la xarxa elèctrica a les llars. Això va ser l'any 1998 i fins llavors els veïns havien hagut d'aconseguir la llum a través de generadors elèctrics. També es van fer pous d'aigua i es van arreglar bombes fins que es va fer la connexió amb la canonada d'aigües a través de Rec Madral. Totes les obres així com la progressiva construcció de cases es van fer amb la "vista grossa" de l'Ajuntament ja que aquestes actuacions no s'haurien pogut fer sense haver regularitzat abans la situació de la urbanització.

COL-LABORACIÓ AMB ELS AJUNTAMENTS

En tot cas, la gent que viu a Malavella Park valora positivament la permissivitat i col·laboració de l'Ajuntament en aquells temps sense la qual la situació de precarietat de la urbanització s'hauria allargat encara molts més anys.